

THIJS GOVERDE

Thijs Goverde (1971) is kinderboekenschrijver sinds 1998. Hij schrijft altijd fantasievol (en meestal met veel humor) verhalen voor kinderen van 6+ tot 12+. (kinderen van 12+ zijn automatisch ook 6+, maar u begrijpt wat ik bedoel). Onder de grappen, en tussen de prinsen en struikrovers door, verbergt zich in zijn boeken een forse dosis maatschappijkritiek en engagement.

Thijs: Als ik in een klas vragen van kinderen sta te beantwoorden willen ze vaak weten: in wat voor auto rijdt u? (Ja, kinderen begrijpen waar het in de literatuur echt om gaat!) Hun verbijstering is groot wanneer ik vertel dat ik helemaal geen auto heb. "Hoe kun je dan léven?"

Dan leg ik uit dat je, als kinderboekenschrijver, de hele dag bezig bent met de vraag: is dit leuk voor kinderen? Het wordt een soort automatisme. Bij alles wat je doet, de hele dag: Is dit leuk, voor kinderen? En er komt een moment dat je denkt... Nee. De wereld naar de gallemiezen helpen omdat je zo nodig een vliegvakantie wil, of een gehaktbal, of een ritje met de auto – dat is helemaal niet leuk, voor kinderen!

Nou, en dan hou je er dus mee op.

Dan snappen ze het meestal wel.

De Glanzende Stad (10+)

Sooike leeft in een warme, droge, dorre wereld. Hij is dol op verhalen van vroeger (waarin de geoefende lezer o.a. Harry Potter en Lord of the rings zal herkennen) en raakt ervan overtuigd dat hij de Uitverkorene is, die de wereld kan redden door de Duistere Heer te verslaan.

De geheimzinnige motorrijder Mex haalt Sooike over om, samen met zijn geit Sancho, op zoek te gaan naar de Glanzende Stad. Maar Mex houdt er boosaardige plannen op na.

Mex had een droom. Een verlangen. Hij wilde wonen in de Glanzende Stad. Toen hij een kleuter was, vertelde zijn oma hem verhalen over de Glanzende Stad: dat daar geen honger bestond, geen dorst, dat het daar licht was in de nacht en koel in de zomer. Over de dokters die er woonden, die je beter maakten als je ziek was.

Waar niemand stierf voordat hij oud en grijs was. Waar iemand vies, zwaar werk deed omdat ze overal machines voor hadden.

Toen hij geen kleuter meer was, vertelde zijn vader hem dat de Glanzende Stad niet echt bestond. Het was maar een verhaal, zei zijn vader. Een verzinsel. Dat wilde Mex niet geloven.

Hij wist dat iedereen daar sterk was, en gezond, en slim van het naar school gaan. Dus zorgde hij dat hij sterk werd, en gezond, en dat hij leerde lezen en schrijven. Hij leerde hoe je machines moest maken en een gebroken arm kon genezen.

Ten hij dat allemaal was en wist en kon, vroeg hij zijn ouders of ze hem naar de Glanzende Stad wilden brengen.

Wilden ze niet.

Maar zijn oma wilde wel, en stiekem vertrokken ze in de nacht, op weg naar de Glanzende stad.

Vragen:

- Als je goed oplet, zie je dat de Glanzende Stad wel een beetje lijkt op een sprookjesachtige beschrijving van de werkelijkheid waarin wij wonen. Kun je een paar technologieën noemen waar ze in de Glanzende Stad gebruik van maken, die wij zelf ook gebruiken? Voor welke van die technologieën gebruiken we fossiele brandstoffen? Wat denk je, zullen wij die technologie in de toekomst nog gebruiken? Waarom wel/niet?
- Het boek de Glanzende Stad schetst een somber toekomstbeeld: de wereld is heel warm en droog, maar op andere plekken nóg warmer en juist weer heel vochtig. Wat denk jij: zal het echt zo moeilijk worden om te overleven? Of zal het wel meevallen? En waaróm denk je dat?

Donderkat (8+)

Gaby en Michael hebben een akelige achterbuurman: Meneer Dogger, die toevallig ook de baas is van hun vader z'n werk. Hij is een bankdirecteur die zijn geld verdient met milieuvervuiling, kinderarbeid, wapenhandel en dierenmishandeling.

Er is maar één iemand die probeert om Dogger dwars te zitten: een terrorist die zich Donderkat noemt. Die blaast bankgebouwen, tankstations en wapenfabrieken op. Daar zijn nog nooit doden bij gevallen, maar hoe lang blijft dit goed gaan? En wie is de geheimzinnige Donderkat?

Jullie mogen onderhand wel eens weten wie er precies achter onze schutting

woont,' vertelde papa. 'Er is niets, werkelijk niets, waar die schurk voor terugdeinst. Ik zou jullie nog verhalen kunnen vertellen over zijn vrienden Bengbuk, de landmijnenfabrikant, en meneer Cockel, de oliebaas, en meneer Hakmaranman, de houthandelaar. Stuk voor stuk ellendelingen, die de meest verschrikkelijke misdaden op hun geweten hebben. Niet dat ze zelf ooit misdaden plegen, o nee. Het zijn heel nette mensen, allemaal. Ze doen nooit iets wat verboden is. Nee, de schurkenstreken laten ze door anderen uitvoeren. Maar het geld dat ermee verdiend wordt, gaat naar Cockel en Bengbuk en al die anderen. Om precies te zijn: een groot deel van dat geld gaat naar Meneer Dogger, want hij heeft iedereen het geld geleend om hun machines te kopen en mensen in dienst te nemen. Zonder hem kon Bengbuk geen landmijnen maken en Lao Ban geen t-shirts. Meneer Patrao zou geen sojabonen kweken en meneer Perskot geen biggen. Geen van de afschuwelijke dingen die ik jullie verteld heb, zou kunnen gebeuren zonder meneer Dogger.'

'Maar papa, fronste Michael. 'Jij hebt toch ook jarenlang voor de Doggersbank gewerkt? Dan heb jij er toch ook aan meegedaan?'

Papa bloosde een beetje en stotterde: 'Ja, nou, dat zit zo eigenlijk, ik... eh... ik werkte op een andere afdeling, snap je wel?'

'Hmmm,' deed Michael.

Vragen:

- Een kokkel is een soort schelp. Voor welk bedrijf werkt Cockel de oliebaas, denk je? (Wat is het Engelse woord voor schelp?)
- Wat er slecht is aan het maken van landmijnen, dat is wel duidelijk: het is een gemeen wapen dat veel onschuldige slachtoffers maakt. Maar wat is er eigenlijk mis met het maken van t-shirts? Of het handelen in hout? Of het fokken van biggen? Als je niet weet wat er mis mee is, zou je dan kunnen verzinnen wat er mis mee zou kunnen zijn? (Als je wilt kun je het opzoeken op internet. Kijken wat er erger is: jouw fantasie of de werkelijkheid!)
- Als je, zoals de papa uit het fragment, werkt voor een bedrijf dat slechte dingen doet, ben je dan ook een beetje schuldig aan de slechtheid? Waarom wel/niet?

Voor meer informatie over de boeken van Thijs Goverde: www.thijsgoverde.nl